

[Finansministeren.]

fradragsretten og derved også får betydelig lavere marginalskatteprocenter. Jeg vil da vove den påstand, at det, vi gør nu, hvor vi har ophævet kapitalbindingsordningen og samtidig gennemfører det nye skattesystem med lavere marginalskatteprocenter, det er jo, at vi opfylder et af venstre og de konservative længe næret ønske om, at pengene kan blive i borgernes egne lommer. Nu kan borgeren selv beholde sine 2.500 kr., han er ikke nødt til at gå hen i en bank eller sparekasse og placere disse penge for at skaffe sig en rimelig marginalbeskatning, men det har han været nødt til indtil nu, hvis han altså ikke havde penge i forvejen, som han kunne flytte over fra en konto, for så var det hele jo meget nemmere.

Derfor er jeg da helt enig med Berlingske Aften, som den 6. september siger i en ledende artikel om dette forslag, der er stillet af venstre og de konservative, at det er et forslag, der giver samme fidus for alle. Ja, det er jeg helt enig i; det er et forslag, der giver samme fidus for alle, d.v.s. for dem, der benytter ordningen, men ikke for dem, der ikke benytter ordningen, og som ikke har råd til det, og derfor kan vi altså ikke gå ind for forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Haustrup Clemmensen): Jeg synes, finansministeren glemte at besvare et i dansk økonomisk diskussion og politik relevant spørgsmål, nemlig hvorledes regeringen vil søge at forøge den åbenlyst utilstrækkelige opsparing. Det skylder finansministeren os stadig svar på, og så kan han komme med forskellige mere eller mindre polemiske bemærkninger, men jeg vil gerne gentage dette spørgsmål: hvorledes agter regeringen i den nuværende vanskelige situation, hvor opsparingen er for lille og det får vanskeligheder for beskæftigelsen til følge, at forøge opsparingen?

Derefter gjordes der nogle bemærkninger vedrørende nationalbankdirektørens udtalelser til udvalget; det er det, der er frem-

hævet i en skrivelse fra finansministeren den 30. maj 1967. Jeg ved ikke, om finansministeren har haft så travlt, at han ikke har nået at læse hele skrivelserne, men ellers vil jeg gøre opmærksom på, at nationalbankdirektøren bl. a. også udtalte følgende — jeg citerer:

„Kapitalbindingsordningen for obligationer må antages at have medført en vis lettelse på obligationsmarkedet. Selv om det ikke er muligt at fremlægge nogen dokumentation herfor i form af statistisk materiale, må man regne med, at ordningen har bevirket, at obligationsefterspørgslen har været større, end den ellers ville have været, og at ordningen derfor har haft en vis stimulerende virkning på kursudviklingen.“

Jeg går ud fra, at dette også skal med, hvis man skal citere nationalbankdirektørens vurdering, og jeg synes, man har lov til at sige, at situationen i dag er den, at det er endnu mere påkrævet end før med denne stimulering. Ca. 272 mill. kr. måtte Nationalbanken i september måned anvende på at støtte obligationsmarkedet. Ca. 181 mill. kr. har man måttet anvende på at støtte obligationsmarkedet i oktober måned. På den baggrund har finansministeren ikke andet svar, end at der ikke er brug for disse ordninger, der vitterligt har lettet obligationsmarkedet.

Når finansministeren let foragteligt siger: det er kun ca. 20 pct. af skatteyderne, der har benyttet disse ordninger, må jeg måske gøre opmærksom på dette: tænk, hvad disse 20 pct. ved deres opsparing har været med til at sikre af beskæftigelse, sikre af arbejdspladsers nyoprettelse i denne situation! Er det virkelig sådan, at finansministeren stadig vil opretholde den fiktion, at det, når ca. 800 mill. kr. er bundet yderligere på disse konti pr. 31. januar i år, bare er en flytning fra den ene konto til den anden? Selvfølgelig er det da ikke det. Der er i vid udstrækning tale om en nyopsparing, som landet i høj grad har brug for.

Må jeg så lige til sidst sige et par ord til